Dosar nr. 2-1958/2025;
2-25122189-48-2-25082025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

19 ianuarie 20***** mun.Straseni

Judecătoria Străşeni sediul Central
Instanţă compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Silvia Ţurcan
Grefier Adriana Baius, Maria Vlas

Cu participarea, reprezentantului reclamantului *****Rovena, avocatul Dodon Valeria, împuternicită în baza mandatului MA nr.***** din *****, în lipsa reclamantei *****Rovena şi a pîrîtului *****Viorel,

a examinat în şedinţă de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de *****Rovena, reprezentată de către avocatul Dodon Valeria către *****Viorel, privind obţinerea dreptului copiilor minori de a domicilia peste hotarele ţării şi încuviinţarea actelor fără acordul tatălui,

c o n s t a t ă:

La data de 25 octombrie 2025 reclamanta Botanari Rovena prin intermediul reprezentantului, avocatul Dodon Valeria s-a adresat în instanţa de judecată cu cerere de chemare în judecată către *****Viorel, privind obţinerea dreptului copiilor minori de a domicilia peste hotarele ţării şi încuviinţarea actelor fără acordul tatălui.

În motivarea acţiunii, reclamanta a invocat că, prin hotărârea Judecătoriei Străşeni, sediul Central din *****, s-a hotărît: ”*Se desface căsătoria încheiată între *****Viorel şi *****Rovena, înregistrată de către Primăria *****, r. Străşeni la ***** sub nr. ***** Pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei şi eliberarea certificatului de divorţ se încasează de la *****Viorel şi *****Rovena, taxa de stat în cuantum de 500% din unitatea convenţională stabilită, a câte 250% din contul fiecăruia. Se determină domiciliul copiilor minori ********** şi ********** cu mama acestora, *****Rovena. Se încasează de la *****Viorel, născut la ***** IDNP – ***** domiciliat r-nul Străşeni, s. ***** în beneficiul lui *****Rovena, IDNP – ***** pensia de întreţinere pentru copiii minori ********** şi **********, în mărime a câte 3 000 (trei mii) lei lunar, pentru fiecare copil, începând cu data adresării cererii în judecată – 13 august 2024 şi până la atingerea majoratului de către copii”.*

Indică că, reieşind din faptul că pe teritoriul RM reclamanta nu are un loc de muncă, se află în afara teritoriul RM, unde de fapt şi s-a aflat ultimii cîţiva ani, ca mamă doreşte ca copii să fie lîngă ea pentru a-i îngriji, a-i asigura securitatea, a-i oferi condiţiile necesare de trai, a-i educa, iar lăsarea copiilor în grija altor persoane, poate duce la pierderea controlului asupra copiilor, dezvoltarea în detrimentul copiilor prin dobândirea unor obiceiuri păguboase. Fenomenul analfabestismului şi criminalităţii juvenile în RM este în continuă creştere, în mare parte fiind vorba de copiii lăsaţi fără grijă părintească, deoarece părinţii se află peste hotarele RM, la muncă.

Susţine că, reclamanta nu doreşte să admită asemenea situaţii cu copii săi minori, dorind să le fie permanent alături, pentru a dezvolta o puternică relaţie de prietenie între părinte-copii.

Relatează că, reclamanta intenţionează să se stabilească la trai temporar/permanent peste hotarele RM, iar pîrîtul abuziv îi îngrădeşte dreptul la libera circulaţiei, ştiind că este legată moral, sufleteşte şi fizic de copii, aceasta nefiind altceva decît o răzbunare.

Mai mult de atît, reclamanta Botnari Rovena este angajată în cîmpul muncii peste hotarele Republicii Moldova, fapt confirmat prin contractul de muncă din *****

În partea ce ţine de acte de identitate şi acte legate de şederea/domicilierea copiilor minori, peste hotarele RM, o data ce pârâtul nu a dat curs cererii prealabile expediate, consideră instanţa de judecată ca

fiind unica, în drept de a acorda acest drept, deoarece se acţionează doar în interesul suprem al copilului minor, iar actele copiilor ce se necesită a fi perfectate în alt stat, permit instituţionalizarea copiilor şi acordarea unui statut legal.

La notificarea/cererea prelabilă expediată pârâtului şi recepţionată de către pârât, fapt confirmat prin avizul de recepţie, nu a primit nici un răspuns, iar în lipsa unei hotărâri judecătoreşti corespunzătoare, cetăţenii Republicii Moldova, îndeosebi copii, sunt lipsiţi de posibilitatea de a circula liber cu acte de identitate ale Uniunii Europene a cărei cetăţeni sunt, iar eventuala respingere a acţiunii, ar periclita atât drepturile şi interesele cetăţenilor, cât şi relaţiile dintre Republica Moldova şi Uniunea Europeană.

Prin urmare, prin acţiunile pârâtului sunt încălcate drepturile copiilor la libera circulaţie, la părăsirea ţării în scop recreativ, cât şi la perfectarea actelor de identitate în legătură cu dobândirea cetăţeniei altui stat.

Solicită reclamanta încuviinţarea perfectării actelor de identitate româneşti – a certificatului de naştere, buletinului şi paşaportului, permisului de şedere românesc şi a altor state copiilor minori ********** şi **********, fără acordul tatălui *****Viorel; încuviinţarea domicilierii copiilor minori ********** şi **********, cu mama sa – *****Rovena, peste hotarele Republicii Moldova, fără acordul tatălui *****Viorel; încasarea din contul pârâtului *****Viorel în beneficiul reclamantei *****Rovena cheltuielile de judecată care sunt compuse din achitarea taxei de stat în mărime de 500 lei, taxa de timbru în mărime de 200 lei şi cheltuielile pentru acordarea asistenţei juridice suportate în acest proces.

Reclamanta *****Rovena *în şedinţa de judecată* nu s-a prezentat, interesele sale au fost reprezentate de către avocatul Valeria Dodon, astfel instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În şedinţa de judecată, avocatul Valeria Dodon, în interesele reclamantei *****Rovena a susţinut acţiunea înaintată şi a solicitat admiterea integrală a acesteia în baza circumstanţelor de fapt şi de drept indicate în cerere. A explicat că la materialele cauzei au fost anexate mai multe acte cu traducerile de la autorităţile italiene, care reflectă o evoluţie de la depunerea cererii de chemare în judecată până în prezent. S-au adresat în
instanţă pentru a obţine permisiunea de*****perfecta actele de identitate româneşti copiilor mimori şi încuviinţarea domicilierii peste hotarele Republicii Moldova*****copiilor minori, deoarece părţile nu*****ajuns la un numitor comun. Pe teritoriul Republicii Moldova pârâtul din anumite sentimente, căuta ceartă şi conflict.

Pârâtul *****Viorel*, fiind legal citat, în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, nu a solicitat examinarea cauzei în absenţă sau contramandarea examinării cauzei.

Conform art. 206 alin. (3) CPC, dacă pîrîtul, înştiinţat legal despre locul, data şi ora şedinţei de judecată, nu s-a prezentat în judecată şi nu a comunicat instanţei motivul neprezentării sau dacă motivele sînt considerate de instanţă ca fiind neîntemeiate, sau dacă pîrîtul nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, instanţa o examinează în lipsa acestuia.

Audiind participanţii la proces, studiind materialele dosarului, apreciind, probele
administrate, instanţa de judecată ajunge la concluzia, că cererea de chemare în judecată depusă de reclamanta Botnari Rovena împotriva pârâtului Botnari Viorel, privind obţinerea dreptului copiilor minori de a domicilia peste hotarele ţării şi încuviinţarea actelor fără acordul tatălui, urmează a fi admisă, din următoarele considerente.

Instanţa de judecată statuează că, prin prisma iminenţei respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, pornind de la necesitatea asigurării dreptului părţilor la o hotărâre motivată, instanţa de judecată îşi va motiva concluziile în prezenta speţă, prin prisma analizei argumentelor prezentate de către părţi, raportate la materialele cauzei civile şi la cadrul legal incident.

În conformitate cu prevederile art.5 alin.(1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

În conformitate cu art.118 Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (…) Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele
de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art.122 Cod de procedură civilă, (1) Circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. (2) Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor. (3) Se consideră inadmisibile probele obţinute cu încălcarea prevederilor legii, cum ar fi inducerea în eroare a participantului la proces, încheierea actului de către o persoană neîmputernicită, încheierea defectuoasă a actului procedural, alte acţiuni ilegale. (4) Se consideră inadmisibile probele ce nu au fost prezentate de participanţii la proces pînă la data stabilită de judecător, cu excepţia cazurilor prevăzute la art. 204 şi art. 372 alin.(1).

În conformitate cu art.130 Cod de procedură civilă, prevede că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, astfel încît fiecare probă apreciindu-se de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluţionarea cauzei.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţa de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În şedinţa de judecată s-a stabilit că, prin certificatele de naştere seria ***** nr. *****din *****, eliberat de Primăria comunei *****, raionul Străşeni şi certificatul de naştere seria ***** nr.***** din *****, eliberat de Primăria comunei *****, raionul Străşeni, se confirmă că părţile *****Viorel şi *****Rovena sunt părinţii copiilor minori **********, născut la *****şi **********, născută la *****.(f.d.8, 8 verso).

La fel, din materialele cauzei rezultă că, prin hotărârea din ***** a Judecătoriei Străşeni, sediul Central, s-a desfăcut căsătoria dintre *****Viorel şi *****Rovena, şi s-a dispus stabilirea domiciliului minorilor cu mama şi încasarea din contul lui *****Viorel a pensiei pentru întreţinerea copiilor minori a câte 3000 lei pentru fiecare copil până la atingerea majoratului de către copii.

Potrivit art.51 alin.(2), (3) Codul familiei, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepţia cazurilor când aceasta contravine intereselor copilului. (3) Copilul are dreptul la educaţie din partea părinţilor, la dezvoltarea capacităţilor intelectuale, la libertatea gândirii şi conştiinţei, la apărarea demnităţii şi onoarei.

Potrivit art.52 alin.(1) Codul familiei, copilul are dreptul să comunice cu ambii părinţi, cu bunei, fraţii, surorile şi cu celelalte rude. Desfacerea căsătoriei părinţilor, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului. În cazul când părinţii au domiciliul separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei.

Conform art.60 alin.(1-3) din Codul familiei, părinţii au dreptul şi sunt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat. (2) Părinţii poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane. (3) Părinţii sunt obligaţi să asigure frecventarea de către copil a şcolii până la

sfârşitul anului de învăţământ în care acesta atinge vârsta de 16 ani. Instituţia de învăţământ şi forma de instruire sunt alese de către părinţi, cu luarea în considerare a opiniei copilului.

În corespundere cu prevederile art.61 din Codul familiei, drepturile şi interesele legitime ale copiilor sunt apărate de către părinţii lor. (2) Părinţii sunt reprezentanţii legali ai copiilor lor şi acţionează în numele lor în relaţiile cu toate persoanele fizice şi juridice, inclusiv în autorităţile administraţiei publice şi instanţele judecătoreşti, fără a avea nevoie de împuterniciri speciale.

Potrivit art.63 din Codul familiei, în cazul cînd părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vîrsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor. Dacă un atare acord lipseşte, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa judecătorească, ţinîndu- se cont de interesele şi părerea copilului. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vîrsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.). La determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi.

Potrivit art.3 din Legea privind drepturile copilului nr. 370 din 30 noiembrie 2023 defineşte noţiunea de interesul superior al copilului - ce constă în asigurarea unor condiţii adecvate pentru creşterea şi dezvoltarea armonioasă a copilului, ţinând cont de particularităţile individuale ale personalităţii lui şi de situaţia concretă în care acesta se află.

Potrivit art.8 din Legea privind drepturile copilului nr. 370 din 30 noiembrie 2023, fiecare copil are dreptul să locuiască într-o familie, să îşi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor şi să coabiteze cu aceştia. (2) Răspunderea pentru creşterea copilului şi pentru asigurarea dezvoltării acestuia le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor legali/responsabililor legali ai acestuia. Ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea, educarea şi întreţinerea copilului. (3) Statul întreprinde măsurile necesare în vederea susţinerii reprezentanţilor legali/responsabililor legali ai copiilor în exercitarea obligaţiilor lor. (4) Statul asigură ca niciun copil să nu fie separat de familia sa împotriva voinţei lui, cu excepţia cazurilor în care despărţirea de un părinte sau de ambii părinţi este necesară în interesul superior al copilului. (5) Copilul are dreptul de a menţine relaţii personale şi contacte directe cu părinţii, rudele şi cu alte persoane faţă de care a dezvoltat legături de ataşament, în cazul în care acest lucru nu contravine interesului superior al copilului. (6) Reprezentantul legal/responsabilul legal al copilului nu poate împiedica relaţiile personale ale copilului cu bunicii, cu fraţii şi surorile sau cu alte persoane apropiate copilului, cu excepţia cazurilor în care comunicarea copilului cu rudele contravine interesului superior al acestuia.

În corespundere cu art.9 din Legea privind drepturile copilului nr. 370 din 30 noiembrie 2023, copilul separat de un părinte sau de ambii părinţi are dreptul să întreţină relaţii personale şi contacte directe regulate cu cei doi părinţi ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui. (2) Statul întreprinde măsurile necesare pentru a combate acţiunile ilegale de deplasare a copilului într-un alt stat şi asigură identificarea şi returnarea copilului răpit în statul reşedinţei sale obişnuite.

Totodată, art.11 din Legea privind drepturile copilului nr. 370 din 30 noiembrie 2023, copilul are dreptul de a beneficia de un nivel de trai care să permită dezvoltarea lui fizică, mentală, spirituală, morală şi socială. (2) Părinţilor sau reprezentantului legal/responsabilului legal al copilului le revine responsabilitatea de a asigura cele mai bune condiţii de viaţă pentru creşterea şi dezvoltarea acestuia, conducându-se în primul rând de interesul superior al copilului. (3) Statul acordă, în limita mijloacelor financiare disponibile, sprijin financiar reprezentanţilor legali/responsabililor legali ai copiilor pentru creşterea şi educaţia acestora, de asemenea garantează stabilirea şi achitarea prestaţiilor în cuantumul corespunzător, astfel încât să fie asigurată bunăstarea fiecărui copil.

În acest sens, Curtea Europeană a drepturilor Omului a reiterat principiul bine stabilit în jurisprudenţa sa conform căruia scopul Convenţiei nu este de a proteja drepturile teoretice sau iluzorii ci cele concrete şi efective (Cauza Artico împotriva Italiei). Prin urmare, şi la încredinţarea copiilor minori, condiţia esenţială de care instanţele judecătoreşti au îndatorirea să se pronunţe, constă în interesul

superior al copilului, interes ce urmează a fi stabilit prin examinarea tuturor criteriilor consacrate în acest domeniu.

Aceste criterii, stabilite de practica Curţii Europene a Drepturilor Omului, dar şi de legislaţia naţională, sunt vârsta copilului, posibilităţile părintelui de a-i asigura o bună dezvoltare fizică, intelectuală şi morală, ataşamentul faţă de copilul minor, precum şi al minorului faţă de părinte, grija manifestată de părinţi în timpul convieţuirii şi după despărţirea lor în fapt, precum şi altele asemenea. Totodată, criteriile de apreciere a interesului superior al minorului formează un ansamblu guvernat de principiul egalităţii, ceea ce înseamnă că nu poate reţine caracterul primordial sau determinant al unuia sau altuia dintre criteriile respective.

Conform art.27 din Constituţia, Dreptul la libera circulaţie în ţară este garantat. (2) Oricărui cetăţean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-şi stabili domiciliul sau reşedinţa în orice localitate din ţară, de a ieşi, de a emigra şi de a reveni în ţară.

La caz, se reţine că, reclamanta prin cererea de chemare în judecată solicită încuviinţarea perfectării actelor de identitate a certificatului de naştere, buletinului şi paşaportului, permisului de şedere românesc şi a altor state a copilului minor **********, şi **********, fără acordul tatălui *****Viorel şi încuviinţarea domicilierii copilului minor **********, şi ********** cu mama sa *****Rovena peste hotarele Republicii Moldova, fără acordul tatălui *****Viorel.

În cadrul şedinţei de judecată, reprezentantul reclamantei a declarat că, pârâtul nu este de acord cu solicitarea reclamantei, or notificarea expediată în adresa pârâtului şi recepţionată de către pârât, a rămas fără răspuns.

Prin urmare, instanţa de judecată menţionează că la deciderea asupra priorităţii aplicării principiilor concurente, urmează a fi aplicat acela care corespunde interesului superior al copilului. Or, art.3, alin.(1) al Convenţiei internaţionale cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, prevede că în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Interesul superior al copilului dictează, pe de o parte, că legăturile copilului cu familia acestuia trebuie menţinute, cu excepţia cazurilor în care familia s-a dovedit a fi deosebit de necorespunzătoare. Pe de altă parte, este evident, că în interesul copilului să se asigure dezvoltarea sa într-un mediu sănătos, în temeiul articolului 8 din Convenţie Europeană a Drepturile Omului, şi de a lua astfel de măsuri care ar contribui la o dezvoltare mai bună a copilului.

Aşadar, pentru a fi stabilite raporturile dintre părinţi şi copil, urmează a fi efectuată o examinare aprofundată a întregii situaţii familiale şi o serie întreagă de factori, în special factori de natură factuală, emoţională, psihologică şi materială, cu o preocupare constantă pentru a determina care ar fi cea mai bună soluţie pentru copil.

Pornind de la criteriile de mai sus, instanţa de judecată reţine că după desfacerea căsătoriei dintre *****Vitalie şi *****Rovena, domiciliul copiilor minori a fost stabilit cu mama, prin hotărâre judecătorească.

Totodată, din materialele cauzei rezultă că reclamanta, este încadrată în câmpul muncii în Italia în cadrul Companiei ”*****” SRL, în baza contractului de muncă din *****, pe o durată nedeterminată şi deţine drept de rezidenţă legală în acest stat, din care motiv doreşte să i-a copiii minori împreună cu ea, pentru a le oferi copiilor minori existenţa unui mediu stabil, sigur şi favorabil dezvoltării lor armonioase.

În aceste circumstanţe, instanţa constată că solicitarea reclamantei este întemeiată şi justificată, întrucât oferirea permisiunii de traversare a frontierei de stat a copiilor minori, în scopul stabilirii cu traiul în străinătate fără acordul tatălui, corespunde interesului superior al copilului, asigurându-i continuitatea îngrijirii, stabilitate emoţională, acces la educaţie şi condiţii adecvate de viaţă.

Conform art.1 din Legea nr.*****9 din 09.11.1994, cu privire la ieşirea şi intrarea în Republica Moldova, (1) Cetăţenii Republicii Moldova au dreptul de a ieşi şi intra în Republica Moldova în baza paşaportului, iar apatrizii, refugiaţii şi beneficiarii de protecţie umanitară - în baza documentului de

călătorie, eliberate de autorităţile competente. (I1) Cetăţenii Republicii Moldova, indiferent de domiciliul sau reşedinţa temporară a acestora, străinii cu drept de şedere permanentă sau provizorie în Republica Moldova şi beneficiarii de protecţie internaţională, acordată de autorităţile competente ale Republicii Moldova, care se află în străinătate şi nu deţin paşaportul sau documentul de călătorie valabil pentru revenirea în Republica Moldova au dreptul de a intra în Republica Moldova în baza titlului de călătorie eliberat de misiunile diplomatice sau de oficiile consulare ale Republicii Moldova. Modul de solicitare şi de eliberare a titlului de călătorie, precum şi forma, conţinutul şi termenul de valabilitate ale acestuia se stabilesc de Guvern. (2) Minorii au dreptul de a ieşi şi de a intra în Republica Moldova numai însoţiţi de unul dintre reprezentanţii lor legali sau de un însoţitor, desemnat prin declaraţie de către reprezentantul legal a cărui semnătură se legalizează de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcţie, în declaraţie se indică scopul călătoriei, durata acesteia şi ţara de destinaţie. (4) în cazul în care minorul îşi stabileşte domiciliul în străinătate, este necesar consimţământul, exprimat prin declaraţie, al ambilor părinţi ale căror semnături se legalizează de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcţie, iar în cazul altor reprezentanţi legali - consimţământul acestora, exprimat prin decizia autorităţii tutelare teritoriale.

Din materialele cauzei, rezultă că, pârâtul nu şi-a exprimat poziţia sa referitor la solicitarea reclamantei de a permite stabilirea domiciliului copiilor minori peste hotarele Republicii Moldova, or în şedinţa de judecată, ultimul nu s-a prezentat.

Totodată, din explicaţiile reclamantei şi anexele la dosar, rezultă că în urma stabilirii domiciliului copiilor minori cu mama, pîrîtul nu a solicitat de la organele competente stabilirea unui grafic de întrevederi cu copiii minori, prin urmare ultimul nu avea întrevederi constante cu copiii săi, acestea fiind neregulate. Or, careva probe care să combată argumentele reclamantei Botnari Rovena, potrivit cărora acesta nu a manifestat interes de a participa activ şi eficient la educaţia şi întreţinerea acestora, la materialele cauzei nu au fost prezentate.

La caz, instanţa reţine că, reclamanta este stabilită cu traiul în Italia şi este angajată în câmpul muncii în aceeaşi ţară, are surse de venit suficiente pentru întreţinerea copiilor, ceea ce favorizează asupra drepturilor părintelui, deoarece interesul superior al copilului, reiese anume din aceste detalii. Or, copiii nu trebuie sa mai fie consideraţi proprietatea părinţilor ci trebuie să fie recunoscuţi ca indivizi având propriile drepturi şi nevoi. De fapt, un părinte nu poate avea dreptul, în temeiul articolului 8 al Convenţiei, de a lua măsuri care ar putea dăuna sănătăţii şi dezvoltării copilului (a se vedea Elsholz vs Germania, 13 iulie 2000, parag. 50 şi T.P. şi K.M. vs Regatul Unit, 10 mai 2001, parag. 71).

Conform pct.126 din Hotărîrea Guvernului nr. 125 din 18.02.2013 pentru aprobarea Regulamentului privind eliberarea actelor de identitate şi evidenţa locuitorilor Republicii Moldova: " 6) în cazul emigrării copilului - declaraţiile autentificate de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcţie, după caz: a) a părintelui care rămâne cu domiciliul sau reşedinţa temporară în Republica Moldova, din care să rezulte acordul acestuia pentru emigrarea copilului cu celălalt părinte sau acordul pentru emigrarea copilului la celălalt părinte care este stabilit deja cu domiciliul în străinătate. În cel din urmă caz, se prezintă şi declaraţia celuilalt părinte din care să rezulte că acesta acordă spaţiul locativ şi asigură întreţinerea copilului; b) a copilului cu vârsta de peste 14 ani privind acordul acestuia de a emigra cu unul dintre părinţi; 7) dovada achitării taxelor şi a tarifelor stabilite pentru serviciul prestat. În cazul în care achitarea taxelor şi a tarifelor a fost efectuată prin instrumentele de plăţi electronice, dovada achitării se verifică prin sistemele informaţionale instituţionale de către persoana responsabilă din cadrul autorităţii competente, fără a fi solicitată dovada achitării pe suport de hârtie.

Prin urmare, în speţă, părinţii, fiind divorţaţi, trebuie să creeze copilului lor cele mai bune condiţii pentru un trai decent şi dezvoltare intelectuală, chiar dacă faptul dat conduce la despărţirea cu unul dintre părinţi.

Din aceste considerente, instanţa de judecată consideră că solicitările reclamantei sunt întemeiate şi pasibile de*****fi admise, cu permiterea stabilirii domiciliului copiilor minori ********** şi ********** peste hotarele Republicii Moldova şi perfectarea actelor de identitate româneşti, fără acordul tatălui.

Suplimentar, instanţa menţionează că potrivit art. 17 al Legii nr. 338 din 15 decembrie 1994 cu privire la drepturile copilului, copilul separat de un părinte sau de ambii părinţi, care locuieşte în Republica Moldova sau în orice altă ţară, are dreptul să întreţină relaţii personale şi contacte directe regulate cu cei doi părinţi ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui.

La fel, Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, în art. 9 alin. (3), stipulează că Statele părţi vor respecta dreptul copilului, separat de cei doi părinţi ai săi sau de unul din ei, de a întreţine relaţii personale şi contacte directe cu cei doi părinţi ai săi, afară de cazul că acest lucru este contrar interesului superior al copilului.

În acest context, instanţa relevă că dreptul tatălui de a comunica şi interacţiona cu copilul său nu va fi restricţionat, acesta având posibilitatea de a-şi vedea copiii ori câte ori acesta va considera necesar. Mai mult, până în momentul de faţă, pîrîtul nu a demonstrat că reclamanta i-a îngrădit într-un anumit mod întâlnirile lui cu copiii minori. Totodată, acesta nu a cerut stabilirea domiciliului copiilor minori cu el, cât timp reclamanta a fost plecată peste hotarele ţării.

Prin urmare stabilirea domiciliului minorilor peste hotarele Republicii Moldova nu aduce atingere dreptului tatălui de a menţine legături personale cu copiii. Totodată, se reţine că, comunicarea constantă dintre tată şi minor poate fi asigurată şi prin intermediul mijloacelor moderne de comunicare la distanţă, precum apeluri video, reţele de socializare şi alte platforme online, garantând astfel menţinerea şi dezvoltarea legăturii afective şi emoţionale dintre aceştia, în interesul superior al copilului.

Astfel, având în vedere vârsta copiilor, este necesar un mediu de viaţă stabil şi o îngrijire specială, corespunzătoare nevoilor sale de dezvoltare fizică şi emoţională, elemente care, în speţă, pot fi asigurate în mod adecvat de către mamă.

Prin urmare, în speţă, părinţii, fiind separaţi, trebuie să creeze copiilor lor cele mai bune condiţii pentru un trai decent şi dezvoltare intelectuală, chiar dacă faptul dat conduce la despărţirea cu unul dintre părinţi. Iar relaţiile dintre soţi indiferent care sunt motivele acestora, nu ar trebui să afecteze nici într-un mod interesele şi drepturile copilului minor, în special la educaţie, odihnă, sănătate ş.a.

Potrivit art. 2 din Protocolul 4 al Convenţiei Europene a Drepturilor Omului (CEDO), 1. Oricine se găseşte în mod legal pe teritoriul unui Stat are dreptul să circule în mod liber şi să-şi aleagă în mod liber reşedinţa sa. 2. Orice persoană este liberă să părăsească orice ţară, inclusiv pe a sa. 3. Exercitarea acestor drepturi nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelea care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea naţională, siguranţa publică, menţinerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecţia sănătăţii sau a moralei, ori pentru protejarea drepturilor şi libertăţilor altora. 4. Drepturile recunoscute în paragraful 1 pot, de asemenea, în anumite zone determinate, să facă obiectul unor restrângeri.

La caz, instanţa reţine că, prin oferirea permisiunii domicilierii copiilor minori ********** şi ********** peste hotarele Republicii Moldova, fără acordul tatălui Botnari Viorel, minorii vor beneficia de oportunităţi substanţiale în ceea ce priveşte serviciile educaţionale, medicale, extracurriculare şi alte beneficii pe care le oferă aceea ţară.

Astfel, în condiţiile în care copiii se află legal în grija mamei, domiciliul acestora fiind stabilit prin hotărâre judecătorească definitivă cu reclamanta, care exercită efectiv responsabilităţile de părinte, instanţa de judecată reflectă că un element esenţial în analiza oportunităţii permiterii domicilierii copilului minor **********, şi a ********** peste hotarele Republicii Moldova şi perfectarea actelor de identitate a certificatului de naştere, buletinului şi paşaportului, permisului de şedere românesc şi a altor state, fără acordul tatălui Botnari Viorel.

Prin urmare, în speţă, părinţii fiind separaţi, trebuie să creeze copiilor lor cele mai bune condiţii pentru un trai decent şi dezvoltare intelectuală, chiar dacă faptul dat conduce la despărţirea cu unul dintre părinţi. Din aceste considerente, instanţa de judecată opinează că solicitările reclamantei sunt întemeiate şi pasibile de a fi admise.

Referitor la pretenţia reclamantului de încasare a cheltuielilor de judecată, instanţa notează că în conformitate cu art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut cîştig de cauză toate cheltuielile de judecată.

Conform prevederilor art.96 alin.(1) şi alin.(2) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (11) Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Instanţa reţine că, reclamanta în şedinţa de judecată, a fost reprezentată de avocatul Dodon Valeria, achitându-i pentru serviciile acordate de avocat, conform bonului de plată seria ***** din *****, suma de 8000 lei.

Astfel, ţinând cont de natura juridică a litigiului, instanţa de judecată ajunge la concluzia că este echitabil să încaseze din contul lui *****Viorel în beneficiul lui Botanri Rovena, suma de 8000 lei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică, ca fiind reale, necesare şi rezonabile în raport cu complexitatea prezentei cauze şi participarea reprezentantului în şedinţa de judecată.

Potrivit art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

În conformitate cu art.83 din Codul de procedură civilă, Taxa de stat este o sumă de bani care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.(2) În acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat nr.213/2023.

Potrivit art. 84 alin. (1) şi (3) Cod de procedură civilă, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanţă, cât şi în căile de atac, în temeiul legii. (3) Cuantumul taxei de timbru este determinat în mărime fixă conform Legii taxei de stat nr.213/2023. Iar, potrivit art.2 alin.(4) din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, taxa de timbru constituie 200 de lei.

Corespunzător, în situaţia în care a fost admisă acţiunea, iar la depunerea cererii reclamanta*****achitat taxa de stat în mărime 500 lei conform ordinului de plată seria A nr. ***** din ***** (f.d 8) şi taxa de timbru în mărime de 200 lei conform ordinului de plată din 01.07.2025 (f.d 7), instanţa de judecată consideră justificat şi temeinic încasarea de la *****Viorel în beneficiul reclamantei *****Rovena*****cheltuielilor de judecată.

Instanţa ţine să menţioneze că potrivit art.6 alin.1 din CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil*****cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra încălcării drepturilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa.

În conformitate cu prevederile art. art.236-241 CPC RM instanţa de judecată,-

H O T***R*****Ş T E :**

A admite acţiunea.

A încuviinţează perfectarea actelor de identitate a certificatului de naştere, buletinului şi paşaportului, permisului de şedere românesc şi a altor state*****copilului minor **********, născută la *****, IDNP ***** şi a **********, născut la *****, IDNP *****, fără acordul tatălui *****Viorel, născut la *****, IDNP *****.

A permite domicilierea copilului minor **********, născută la ***** şi a **********, născut la *****, cu mama sa Botnari Rovena, născută la *****, IDNP ***** peste hotarele Republicii Moldova, fără acordul tatălui *****Viorel, născut la *****.

A încasa de la Botnari Viorel în beneficiul lui Botnari Rovena, cheltuielile de judecată ce tind de plata taxei de stat în sumă de 500 (cinci sute) lei, taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei şi

cheltuielile pentru asistenţă juridică în sumă de 8000 (opt mii) lei, iar în total suma de 8 700 (opt mii şapte sute) lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Străşeni, sediul Central.

Preşedinte de şedinţă
Judecător **Silvia Ţurcan**